

ню розвитку професійних захворювань і цілого ряду несприятливих наслідків дій виробничих умов на організм працівників. Основним, фактично стрижневим, завданням гігієни праці є проведення якісної і кількісної оцінки впливу умов праці на організм, на підставі результатів якої відбувається розробка та запровадження заходів, що здатні забезпечити максимальну продуктивність праці за відсутності будь-яких ознак наявності шкідливого впливу на здоров'я працівників. Крім того, до пріоритетних завдань гігієни праці, що мають не менш суттєвий характер, необхідно віднести: визначення гігієнічних нормативів, які є основою законодавства у галузі оздоровлення умов праці, обґрунтування санітарних правил і норм улаштування та утримання підприємств та інших закладів, зокрема закладів охорони здоров'я, розробку рекомендацій щодо раціональної організації трудового процесу і робочих місць, режиму праці і відпочинку, а також оцінку ефективності оздоровчих заходів, що використовуються, серед представників медичної і фармацевтичної галузей.

Висновки. 1. Як провідні галузі медичної науки і практики фізіологія та гігієна праці передбачають не лише вивчення загальних питань медицини праці (фізіологія та психологія праці, оцінка виробничого мікроклімату і повітряного середовища виробничих приміщень, виробничого шуму і вібрації, освітлення і вентиляції тощо), але й розв'язання найважливіших проблем охорони праці, що

мають місце в окремих виробництвах (професійні шкідливості та шляхи захисту у певних галузях виробництва), медичній і фармацевтичній галузях тощо.

2. Фізіологія та гігієна праці і охорона праці досить споріднені і не випадково вважаються теоретично-емпіричною основою медицини праці, фундаментальним підґрунтям профілактичної медицини загалом. Причому саме завдяки проведенню фізіолого-гігієнічних досліджень створюються передумови щодо створення більшості сучасних законодавчих актів з охорони праці, та, на їх основі, відповідних правил, норм, вимог, інструкцій.

3. Вивчення актуальних питань фізіології та гігієни праці є невід'ємним компонентом викладання навчальної дисципліни "Охорона праці в галузі" у вищих медичних навчальних закладах України

Література

1. Гігієна праці / Ю. І. Кундієв, О. П. Яворовський, А. М. Шевченко [та ін.]. – К.: ВСВ "Медицина", 2011. – 904 с.
2. Охорона праці в медичній галузі / О. П. Яворовський, М. І. Веремей, В. І. Зенкіна [та ін.]. – К.: ВСВ "Медицина", 2015. – 208 с.
3. Охорона праці у медицині та фармації / В. М. Мороз, І. В. Сергета, Н. М. Фешук, М. П. Олійник. – Вінниця: Нова книга, 2005. – 544 с.

СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сиволап В. Д., Кисельов С. М., Назаренко О. В.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Нагальним завданням сучасної вищої медичної освіти є підготовка спеціалістів з високим рівнем теоретичних знань, практичних навичок та вмінь, здатних самостійно своєчасно приймати важливі рішення [4]. Величезного значення сьогодні набуває спроможність майбутнього лікаря самостійно отримувати новітні знання [1]. Тому дуже важливим методом підвищення ефективності навчання у вишах стала самостійна робота студентів. Активне використання інноваційних технологій створює оптимальні загальнодоступні та комфортні умови для організації самостійної роботи студентів [3]. Дистанційне навчання на базі масових відкритих онлайн – курсів забезпечує для великої кількості студентів вільний та швидкий доступ до навчального матеріалу, заохочує їх безперервно підвищувати свою професійну кваліфікацію шляхом самонавчання [2].

Основна частина. Головною метою самостійної роботи студентів є формування відчуття відповідальності за навчальний процес та результат навчання, сприяння усвідомленню важливості та мотивації навчання. Самостійна робота привчає до самоорганізації, самодисципліни та самоконтролю, формує клінічне мислення майбутнього лікаря та дозволяє розглядати накопичувані знання як об'єкт власної діяльності студента.

Згідно з Положенням "Про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах" (3.10.1.), самостійна робота студентів є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових на-

вчальних занять. У навчальному процесі за кредитно-трансферною системою самостійна робота є важливою складовою при вивченні внутрішньої медицини.

Викладачами кафедри внутрішніх хвороб 1 Запорізького державного медичного університету розроблено онлайн-курси для самостійної підготовки студентів за програмою навчальної дисципліни «Внутрішня медицина» для студентів IV курсу медичного факультету на базі платформи MBOK EdX Studio. Впровадження онлайн-курсів, як форми позааудиторної роботи, сприяє формуванню у студентів навичок самостійної роботи, значно розширює їхні можливості щодо засвоєння інформації та перевірки рівня своїх знань. Класична модель структури онлайн-курсів забезпечує оптимальні умови для самовдосконалення майбутнього лікаря в зручний для нього час.

На вивчення дисципліни «Основи внутрішньої медицини», згідно робочої програми, відводиться 140 аудиторних годин та 100 годин на самостійну підготовку. Основою онлайн-курсів є послідовність тематичних матеріалів, що дозволяє студенту засвоювати теоретичний матеріал, представлений у вигляді графічних та відеофайлів, текстових фрагментів, таблиць, схем, гіперпосилань на внутрішні та зовнішні інтернет-ресурси. Наприкінці кожної навчальної теми студент з метою самоконтролю отриманих знань має виконати тематичні завдання, що передбачають створення узагальнюючої таблиці та ситуаційні завдання, які застосовуються для перевірки знань і умінь в практичних ситуаціях (вирішення ситуаційних клінічних задач та

тестових завдань). Виконані самостійно завдання студент надсилає електронною поштою викладачу на перевірку.

Відсутність миттєвого контакту із викладачем в онлайн-курсі (питання можна задати по e-mail і на відповідь треба чекати) спонукає студентів шукати відповідь самостійно, сприяє розвитку внутрішньої потреби в самоосвіті, що є важливою складовою у системі підготовки майбутнього лікаря. Самостійна робота стимулює бажання студентів до більш глибокого, детального вивчення навчального матеріалу, отримання нових знань та вдосконалення практичних навичок.

Висновки. Організація самостійної роботи студентів з використанням інноваційних форм закладає основи постійної самоосвіти та самовдосконалення майбутнього лікаря, що робить самостійну роботу однією з найефективніших форм навчання у медичному виші.

Література

1. Деніна Р.В. Види організації самостійної роботи студентів з внутрішньої медицини // Медична освіта. - 2015. - № 4. - С. 15-18.
2. Писарчук О.Л. Організація самостійної роботи студентів // Матеріали X міжнародної науково-практичної конференції «Новітні освітні технології в контексті євроінтеграції», 14 січня 2015 року. - Київ, 2015. - С.6-8.
3. Рясна О.В. Сучасні шляхи організації самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання // Матеріали науково-методичної конференції «Шляхи вдосконалення позааудиторної роботи студентів», 28–29 квітня 2016 року. – Суми, 2016. – С. 9-10.
4. Скуратівська С.П. Особливості організації самостійної роботи студентів/С.П. Скуратівська// Osvita.ua [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://osvita.ua/school/lessons_summary/education/36615/

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРАКТИЧНО-ОРІЄНТОВАНОГО ВИКЛАДАННЯ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ З АНГЛОМОВНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ

Сиволоп В. В., Лихасенко І. В.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Оволодіння практичними навичками на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб є пріоритетним напрямком підготовки майбутніх лікарів [1].

Основна частина. На третьому курсі студенти потрапляють на клінічні кафедри, де вперше зустрічаються з питаннями збору скарг, анамнезу та обстеження хворих. Програма пропедевтики внутрішньої медицини передбачає оволодіння теоретичними знаннями і практичними навичками на практичних заняттях та під час самостійної роботи. Написання академічної історії хвороби студентами надає найкращу можливість закріпити набуті практичні навички, проте через низку об'єктивних мовних причин, не може відповідати повноцінному її написанню. Отже, існує потреба у створенні нових форм практично-орієнтованого викладання пропедевтики внутрішньої медицини інозем-

ним студентам з англomовною формою навчання.

Для вивчення і засвоєння тем самостійної роботи нашою кафедрою розроблені онлайн-курси, які створюють більш сприятливі умови і підвищують якість підготовки майбутніх фахівців.

Висновки. Професійне володіння викладачами англійською мовою, розробка онлайн-курсів на англійській мові сприятимуть покращенню практично-орієнтованого викладання пропедевтики внутрішньої медицини іноземним студентам з англomовною формою навчання.

Література

1. Колесник Ю.М. На шляху до Європейського простору / Ю.М. Колесник, Ю.М. Нерянов // Медична освіта. - 2009. - №2. - С. 44-46.

ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-КУРСІВ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЯК ФОРМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ 1

Сиволоп В. Д., Солов'юк О. О., Назаренко О. В.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Постійне удосконалення елементів освіти потребує створення і розробки нових ефективних моделей, які повинні покращити якість навчання [1]. Останні десятиріччя вищі навчальні заклади прагнуть надавати знання на високому рівні, що дозволяє освоєння не тільки свого національного освітнього простору, а й міжнародного. Високий рейтинг навчальних закладів дозволяє утвердитися у світовій освіті та бути конкурентоспроможними на міжнародній арені, а також при можливості стати однією зі складових частин глобальної системи освіти. Використання передових технологій в навчанні робить його більш доступним, ефективним і якісним [2]. Одним з найбільш популярних напрямків сучасних методів освіти є викорис-

тання он-лайн курсів. С кожним роком збільшується їх кількість, а відповідно і аудиторія користувачів.

Мета дослідження. Обґрунтувати можливість і доцільність використання он-лайн курсів для самостійної підготовки студентів в рамках вдосконалення медичної освіти.

Основна частина. На клінічних кафедрах Запорізького державного медичного університету велика увага приділяється розробці та впровадженню в навчальний процес онлайн-курсів для самостійної позааудиторної роботи студентів. З метою з'ясування тематичних напрямків, які мають найбільше значення в самопідготовці до практичного заняття, проведено опитування студентів, уточнено перелік тем, питань, ілюстрацій та інших навчальних матеріалів,